

PANORAMA

22 JUNI 1944 – No. 13

LOSSE NUMMERS 16 CENT

TEKENING F. PIET

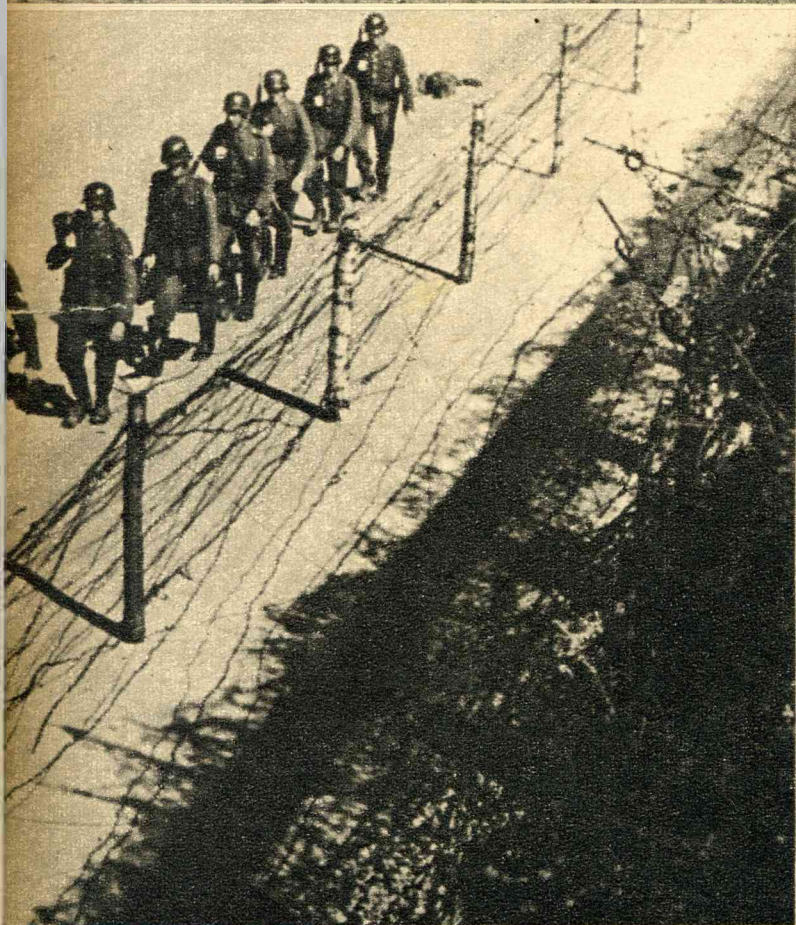
Frans PIET

De generaal der vliegers Student, commandant der parachutetroepen, bezoekt een afdeling van zijn soldaten. Orbis-Holland

De strijd in Italië. In de stellingen der Duitsche troepen staan ook granaatwerpers opgesteld, die door soldaten van de Waffen-SS. worden bediend. SS. Kriegsberichtler Hoppe-O. H.

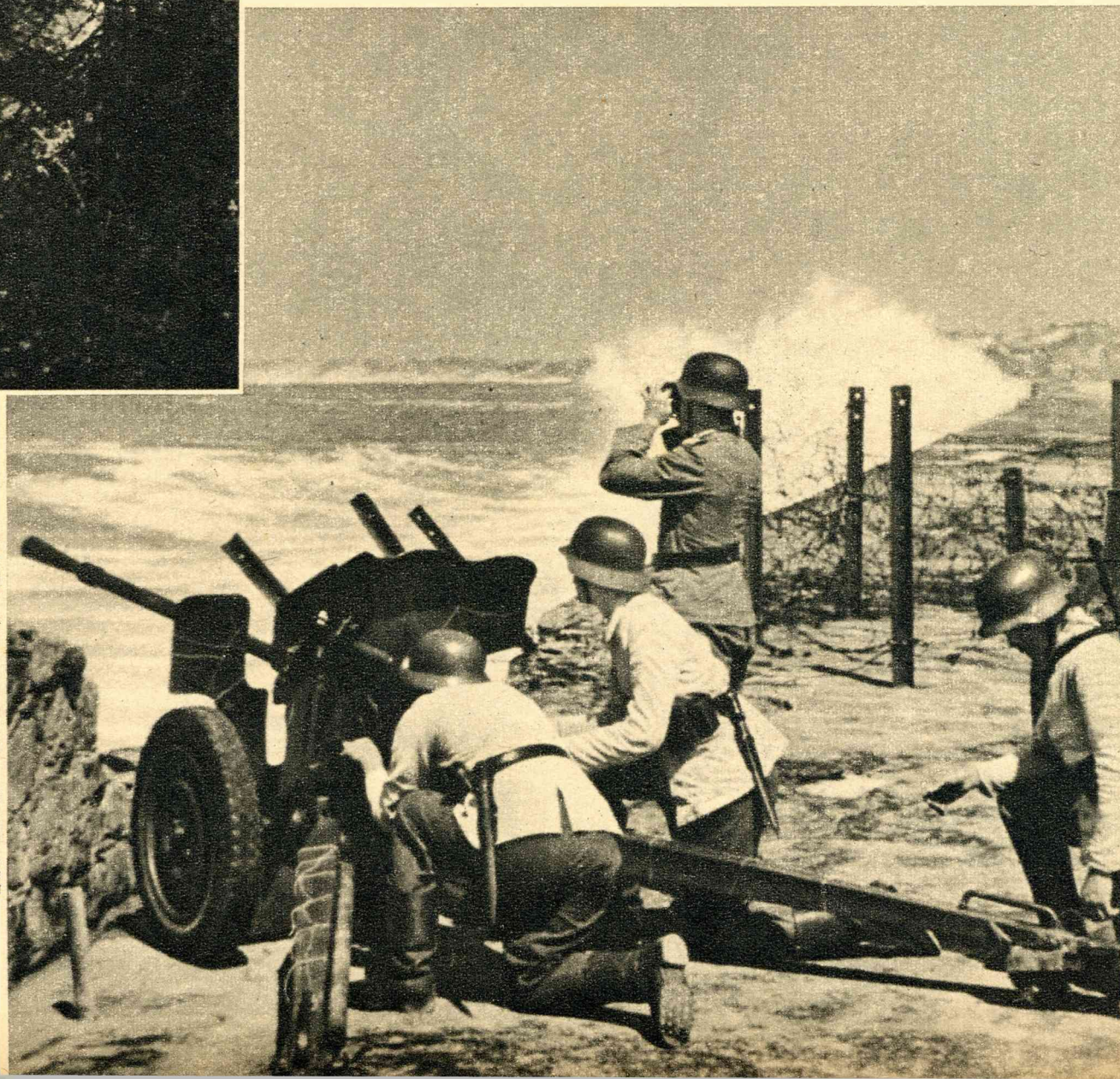
Duitsche maatregelen aan de fronten

Een stuk pantserafweergeschut in stelling bij een haveningang aan de Atlantische kust. Orbis Holland

Aan de Atlantische kust. Vele kilometers lang strekken de vestingwerken zich uit. Bewakingsmanschappen op marsch bij een prikkeldraadversperring. Orbis-Holland

Op wacht aan de kust. Waarnemers van de artillerie-opstellingen bewaken het strand. Orbis-Holland

DE GULDEN EZEL

Een vertelling van Jan van Woensdrecht

Daar stond zoo een huis of tien omtrent, scheeve leemen huisjes . . .

Hij woonde op het hoogland, Suske van Gaverland, aan de zandbaan bij het Zwart-ven. Daar stond zoo een huis of tien omtrent, scheeve leemen huisjes, met een strooien stalleke er aan voor de geit en het gerief.

Het waren zoo maar arme menschen die daar woonden, arbeiders en bezembinders, maar ze leefden er vrij en op hun eigen. Ze stonden niet zoo heel goed bekend. Ach, hoe gaat dat? Er zaten konijnen in die eindeloze hei en door de stille bosschen waart ge de grens over voor ge het besefte; daar stond geen grensmaal en de grensjagers kunnen niet overal tegelijk zijn.

„Die van 't Zwart-ven,” smaalden die van Grist en dan bedoelden ze daar niet veel goeds mee. Neen, ze hadden daar geen goeien naam: stroopers en smokkelaars. Dat zeien ze. Het kán waar zijn; de gelegenheid maakt den mensch zoo gemakkelijk minder braaf.

Maar allewel, Suske van Gaverland was een alleszins ordentelijk man, hij deed geen stap buiten de wet, hij bemoeide zich niet met zaken die buiten zijn beroep lagen. Hij stak bunt en hei en sneed vriend aan de moeren en wroette en wrocht in zijn huisje de borstels en bezems en vlocht zijn manden.

En Suske — och, mager, schraal — hij vond den kost voor zijn kleinmannen en zijn wijfke; ze kwamen juist niet te kort. Ach, ze verlangden wel naar een gróter stuk spek, naar 'nen boterham méér en het stak wel, die lappen in zijn broek, die méér en méér werden en hij zag wel de zeere oogen van zijn wijfke.

„Neen,” zei Suske, „ik ben een eerlijk man, ik wil dat blijven: als ons mannen groot zijn, moeder! . . .”

„Ja, ja,” zei zijn wijfke en ze stak hem zijn boterhammenzak toe, wanneer hij met stapels manden en bezems de baan op ging, „ja, ja.” Maar tóch, ze was dankbaar om zijn harden ijver en zag met welgevallen naar zijn pronte manden.

„Zóó maakt ze geen mensch,” zei Suske.

Hij zat in het schuurtje met de deur wijd open voor het licht. Hij zag uit over de hei, langs de bosschen, en slechts heel weinig passeerde daar in deze afgesloten wereld.

Maar dáár, tegen het vallen van den avond, naderde een gerucht over de baan. Een wagen? Een woonwagen? Twee? Suske stond in de deur en zag naar de vreemde lading. Bij zijn huiske hielden ze stil. Ze vroegen te drinken voor het mager paard en den ouden ezel. „Water zat!” zei Suske. Ze zagen naar zijn manden, terwijl ze de beesten lieten drinken. Ze zeien dat ze het paardenspul vervoerden naar Grist. Oeh ja, daarvan had Suske gehoord. Ze vroegen naar de manden en den prijs, vier of vijf manden.

„Dat kan,” zei Suske blij verrast. Maar ze konden niet betalen, ze moesten eerst een voorstelling gegeven hebben, morgen, als hij tot dan kon wachten?

„Goed,” zei Suske, „ik kom overmorgen.” Daar was geen risico, maar toen Suske om zijn geld ging, lag dat spul plat afgebrand. Het was zoo maar een zielige bedoening en dieë zwarte circusdirecteur bleef achter met veel schuld en met niet veel meer dan zijn paardje en den woonwagen en den ezel.

„Ik kan niet betalen,” zei hij, „neem den ezel.”

Suske zag naar het afgeleefde beest. Hij aarzelde, hij dacht aan zijn verloren manden, hij zag naar den zieligen man. Hij aarzelde, tot wat nut was hem dieë doodmagere, stokoude ezel?

„Neem hem, hij zal u geluk brengen; het is een slim beest, een gulden ezel.”

De zwarte man zag niet meer om, hij reed zijn wagentje naar het zuiden.

Ach, wat dee Suske met dat afgetobde beest? Het had daar jaren in dat circus zijn kunsten

vertoond; het kon niet werken, het kon niet trekken. Met heel weinig moed kwam hij met hem thuis. Hij zette hem in een leeg geitenkot in den stal en met zijn wijfke kloeg hij over het verlies. Hij voerde hem een handvol gras, een beetje hooi, méér schoot er niet op over. Hij wist er geen raad mee in zijn armoei. Hij dierf er niet eens mee naar den vilder; ze hadden daar weer een zorg méér.

En Suske vocht tegen de aldoor dreigende armoe, maar hoe het ook doet, 'n eerlijke mensch slaat er zijn eigen door. Suske ook. Hij weerstond de verleiding tot stroopen en smokkelen en — waar halen? — iederen dag waren er aardappelen en was er brood op tafel.

En op een dag, toen Suske in den prillen morgen zijn deur opende, wat lag daar aan den kant van de baan, daar dicht bij zijn huisje? Daar was geen mensch in den omtrek en Suske — ach, hoe doet een mensch een ongelukkigen zet? — hij zag meteen dat het een baaltje suiker, gesmokkelde Belgische suiker was, een paar tellen later droeg hij het in zijn schuurtje.

Nooit — met de hand op het hart — nóóit had Suske iets tegen de wet gedaan. Maar dit! Zie zijn armoei, zijn nood — de kans! Niemand zou nog zoeken naar dien zak suiker, dien achtervolgde smokkelaars hadden neergegoid. Hoeveel kon hij daar niet van maken?

Twintig, misschien vijfentwintig kilo suikerklonten! Een kapitaal! Tien gulden was een kapitaal voor Suske van Gaverland.

Maar toech? Had hij wel zeker gezien dat niemand hem had bespied? Was hij wel zéker, dat

in de greppel, achter een boom, niemand op hem loerde? Kon hij met die suiker voor den dag komen om te verkoopen? Kon hij die veilig in zijn huis bewaren? Wég! Wég! Een paar weken minstens moest hij ze verstoppén. En hij was blij om die slimme ingeving. En waar kon hij ze beter verstoppén dan in den donkeren hoek tegen het geitenkot? Wie zou dáár vinden, wie kwam dáár zoeken? Hij wierp een paar bussels stroo er over; het zat daar veilig. En zijn geweten sussend met alle mogelijke mooie en goede verdedigingen bond hij bezems en vlocht manden . . .

Jawel! . . .

Wie het den marechaussees had aangebracht, uit welke bron ze vermoedens trokken, we weten het niet, maar twee dagen later stapten er twee van hun paarden voor het huisje van Suske van Gaverland.

„Ik weet van niets,” zei Suske, wit. Ze zochten in den huis, kropen op de vliering, kwamen in den stal. Suske volgde verwezen, met lamme beenen. Ze tastten onder een bergje hooi. Suske kon niet meer praten. Ze lichtten de busseltjes stroo . . .

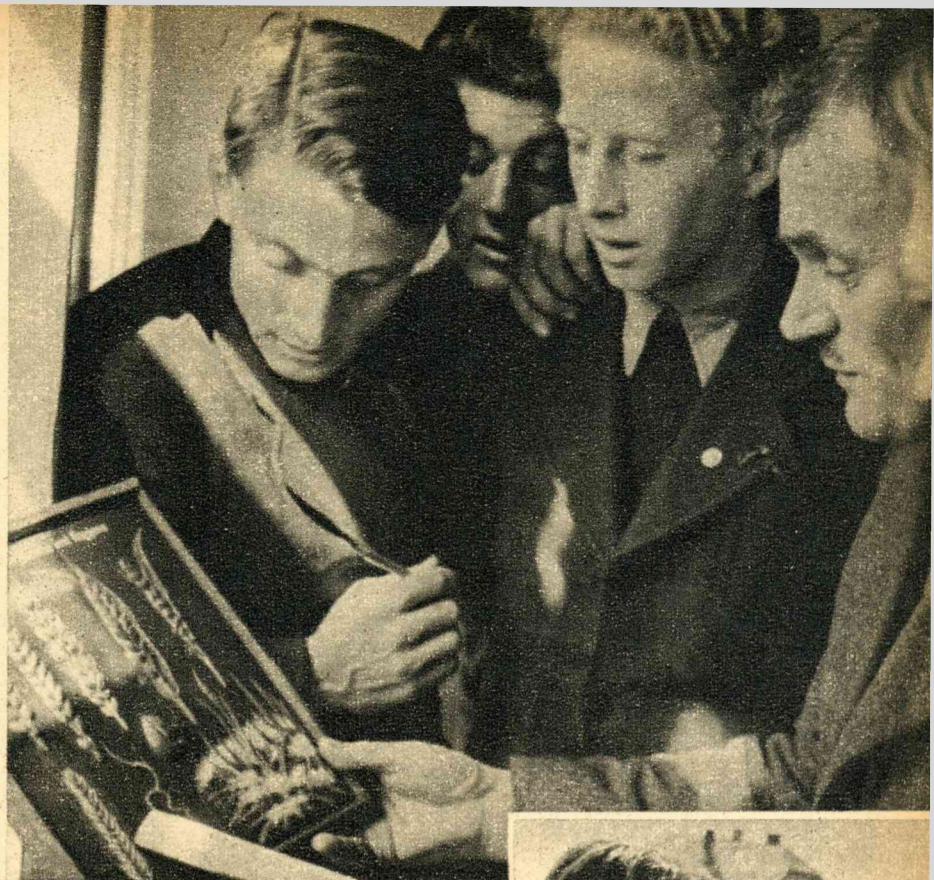
„Ik . . .” hing in Suske's keel, maar zijn gil, zijn angstkreet bleef steken. Verstart zag hij naar de twee mannen. Ze stootten hun hand door een lohangende plank van het geitenkot . . .

Suske, ach, hij voelde de boeien om zijn handén. Waarom zegde hij niet ineen? De gevangenis . . .

Wat zegden ze? Van heel ver kwamen hun stemmen: „Uw ezeltje — het is niet goed met 'w ezeltje?” Er lag toch meelij in. Suske spiedde naar den donkeren hoek — de suiker? . . .

De marechaussees gingen, zich verontschuldigd. Suske zag de neerhangende plank, hij zag het dik gespannen ezeltje op den grond liggen. Hij stond wel een minuut of wat te staren, hij kon dat zoo opeens niet bevatten, en maar heel langzaam drong het tot hem door, dat de suiker weg was — hij vond nog enkele resten van dat baaltje! — hij betastte de zwiependé plank, zag naar het doode beest en dan eindelijk begreép hij . . .

„Ik dank 'w, ouw ezeltje!” . . .

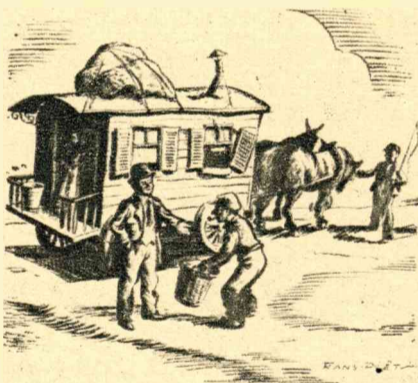
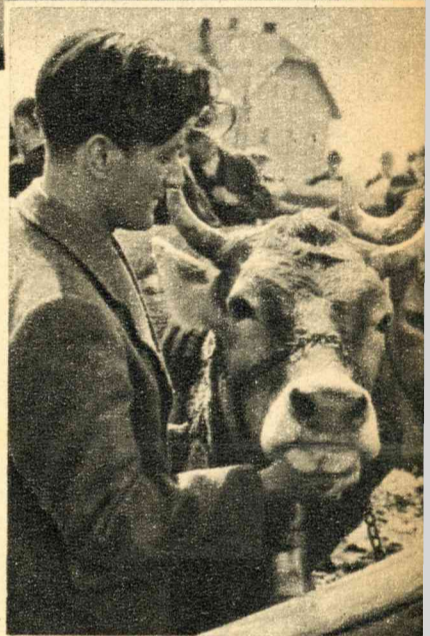
Theoretisch onderricht. De verschillende graan-soorten worden besproken.

Gewonde boeren worden geschoold

In Zuid-Tirol is een speciale landbouwschool geopend, waar gewonde boeren en boerenzoons een opleiding krijgen. Indien zij door den aard hunner verwonding niet meer in staat zijn hun oorspronkelijk beroep uit te oefenen, worden zij omgeschoold tot controleurs en administrateurs. Na het volgen van dezen cursus zullen de geslaagde leerlingen te werk worden gesteld in verschillende landbouwbedrijven.

Een toekomstig melkcontroleur moet vertrouwd zijn met het hoorndvee.

De landbouwadministrateurs krijgen les in het bedienen van landbouwmachines. Orbis-Holland

Ze vroegen naar de manden en den prijs, vier of vijf manden. Teek. F. Piet

HORDENLOOP. Een prachtige actie tijdens het nemen van de eerste horde. Zoo laag mogelijk scheren allen over de lat; om dat te bereiken wordt één been zijwaarts gebogen; dat eischt een bijzondere lenigheid in de heupen.

ESTAFETTE. Duidelijk is hier het moment te zien, waarop het stokje wordt overgegeven in de 4 x 100 meter estafette.

DISCUSWERPEN. Het gedraaid om een maximaal

DE ZOMERSPORT BIJ UITNEMENDHEID: ATHLETIEK

Geén zomersport is zóó veelzijdig als de atletiek. En groot is het aantal beoefenaars. Geen wonder, want de atletiek is, als geen andere sport, geschikt om het lichaam fit te houden.

ATHLETIEK

aandacht naast elkaar gehurkt. Nu schieten zij weg, flitsend over de baan. Eén neemt een voorsprong, een ander haalt hem in, en dicht bij elkaar hebben zij elf seconden later de eindstreep alweer bereikt.

Wie heeft bij de Olympiade-film niet de geweldige spanning meegevoeld bij het polsstok-hoogspringen? Langzamerhand was bij centimeters tegelijk de lat op fantastische hoogte gekomen, en nog slechts enkele springers waren overgebleven, die in heroïsch strijd elkaar bevochten. Dergelijke dingen zelf mede te maken, is de groote vreugde van de atletiek!

Laten we nu eens verschillende nummers afzonderlijk bekijken. Hoe is het mogelijk, dat er mensen zijn, die zonder een veerplank te gebruiken, dus zoo maar van een aangestampte sintelvlakte, meer dan twee meter hoog springen? Dit is dan ook wel een van de records, die het meest tot de verbeelding spreken. Meet maar eens ruim twee meter af op den muur en denk u eens in, dat ze daar overheenkomen. Dit is alleen mogelijk geworden door diepgaande studie van de techniek van het springen en kennis der mechanica. Het gaat er eenvoudig gezegd uitsluitend om, het zwaartepunt zoo laag mogelijk over de lat te brengen, zonder dat de lat er afvalt. Springt men met een hurksprong over een lat van 1.40 m, dan moet het zwaartepunt wel over een hoogte van 1.80 m gebracht worden. De oneconomische hurksprong werd dan ook al gauw verlaten, om plaats te maken voor den Schotschen sprong, waarbij het zwaartepunt alweer dicht bij de lat kon blijven.

Later verscheen men met den schaarstijl, waarbij het lichaam vrijwel liggend de lat passeert. Theoretisch is een sprong te bedenken, waarbij het zwaartepunt van het lichaam zelfs onder de lat blijft, namelijk bij een duiksprong met gevouwen lichaam. Een gevaarlijke sprong, waarbij men alleen den nek niet breekt, als er een perfecte koprol op volgt. Inderdaad zagen we D. Schmul met dezen sprong ongelooftelijke hoogten bereiken. Op atletiekwedstrijden wordt reglementair deze sprong niet toegestaan.

Ver-springen is heel wat eenvoudiger. Wie hard kan lopen, kan ook ver-springen. Op de laatste Olympiade werd de winnaar van de 100 meter ook kampioen ver-springen. Mevr. Blankers-Koen, onze wereld-recordhoudster hardloopen, is eveneens een uitnemende ver-springster. Maar niet alleen voor de topklasse geldt dit, ook bij de eerste de beste schoolklasse is het kind, dat het hardste loopt, vrijwel altijd ook het verst met springen. Is snelheid dus de eerste eisch, een zekere hoogte is ook van belang. Om de leerlingen daartoe te krijgen, werd vroeger wel een combinatie van hoog- en ver-springen toegepast, waarbij men echter merkte dat de neiging ontstond het lichaam als een bal in elkaar te trekken. Veel betere resultaten bereikt men tegenwoordig door de eenvoudige raadgeving: Probeer tijdens den sprong het hoofd zoo hoog mogelijk te houden.

Tijdens het zweven ziet men vaak verschillende bewegingen uitvoeren in de lucht; vroeger trouwens veel meer en veel in-

gewikkelder dan tegenwoordig. Men beseft nu algemeen, dat het mechanisch onmogelijk is na den afzet nog iets aan het resultaat te veranderen. Die bewegingen dienen dan ook niet om zich aan de lucht nog wat extra af te zetten, maar uitsluitend om een goede balans te verkrijgen, en als voorbereiding voor een zoo gunstig mogelijke landing. Daar de achterste indruk in den zandbak wordt opgemeten, zou achterovervallen minstens een halven meter schade opleveren; vandaar op het laatste moment een krachtig naar voren zwaaien van beide armen. U begrijpt, dat de aanloop een zeer speciale oefening vereischt. Het is natuurlijk geen gelukkig toeval dat de goede springers in volle vaart juist met het goede been op den balk komen om daarvandaan te springen. Na wekenlange oefening pas wordt de goede aanloop geleerd, nauwkeurig met een touw opgemeten, en met behulp van eenige merkteekens weet de springer dan, dat hij goed zal uitkomen. Als men dan nog bedenkt, dat de athleet rekening moet houden met de mogelijkheid van wind mee of tegen, met droge, harde aanloopbanen of door den regen zachtgemaakte, dan heeft men een kleinen indruk dat het oogenschijnlijk zoo eenvoudige ver-springen toch wel zeer bijzondere eischen stelt, voor men tot de allerbesten hoort!

Een van de mooiste nummers van de atletiek is het speerwerpen. De speer is 800 g zwaar en 2.60 m lang. De laatste jaren zijn de vorderingen op dit nummer ongelooftelijk. Nog slechts enkele jaren geleden leek het onmogelijk ooit de 70 m te bereiken; thans is het wereldrecord al zeer aanzienlijk er voorbij. Deze groote verbeteringen zijn gekomen, doordat men tegenwoordig een serie passen gebruikt om de speer geleidelijk achteruit te brengen, waardoor het mogelijk is bij groote snelheid te werpen. Ook hier dus weer het belang van een goeden aanloop! De punt van de speer moet het eerst den grond raken; het opmeten gebeurt loodrecht op de afzetplaats of het verlengde daarvan. Het is dus voor den werper een tegenvaller als de speer niet goed rechtuit gaat.

Bij discuswerpen is zuiver richten niet mogelijk. Daar wordt dan ook een geheel andere manier van opmeten gevolgd. Het werpen zelf gebeurt hier uit een cirkel met een middellijn van 2.50 m. Als de discus nu maar terechtkomt binnen een sector van 90 graden, dan is de worp geldig.

Een prachtig nummer is de hordenloop, vooral over den korten afstand. De baanlengte is dan 110 m, onderbroken door tien hekken van 1.06 m hoogte. Niet iedereen kan uitblinken op elk willekeurig nummer, maar de hordenloop eischt wel zeer streng een bijzonderen bouw. Een kort, gedrongen, sterk gespierd type zal hier nooit tot successen kunnen komen. Noodig is groote lenigheid in de heupen en lange beenen, snelheid en uithoudingsvermogen zijn ook belangrijke factoren.

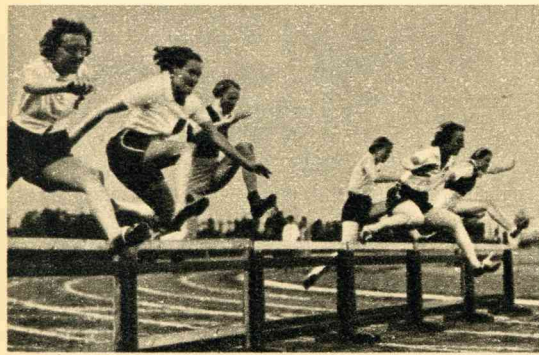
Het spannendste zijn ongetwijfeld de estafette-nummers. Hier geldt ook minder het pedagogische bezwaar, dat men athletiek doet voor persoonlijken roem. Bij de estafettes is elk individu een deel van een groep; samen zullen zij trachten den prijs te veroveren. Er zijn zeer vele soorten estafettes, onder andere 4 x 100 m, 4 x 400 m, 4 x 1500 m, Olympische estafette (100, 200, 400, 800 m), 10 x 100 m, verschillende „singel-loopen“, Vondelpark-estafette, enz. enz. De voornaamste is wel de 4 x 100 m. Hierbij gaat het er om een stokje zoo snel mogelijk van het startpunt over de finish te brengen. Het allervoornaamste is, dat het aangeven van

het stukje gebeurt zonder tijdverlies. H estafettes iedere looper 20 m beschikbaar stokje nog moet krijgen, gaat voor aan staan, en loopt zoo snel mogelijk weg, als bij her is gekomen. Deze laatste, die dan is, zal geleidelijk inloopen, en dicht bij het stokje kunnen overgeven. Dat moet worden op den centimeter nauwkeurig komen nog heel dikwijls minder geslaagd. Wist u, dat onze nationale heerenploeg 4 x 100 m een oogenblikje heeft bezet? Olympische spelen te Parijs, waar we een ploeg voor hadden afgevaardigd. Dienzelv echter het record alweer kwijt.

Ook door dames wordt atletiek thans met welk succes! Juist deze weken verbeterde Koen het wereldrecord 100 m hardloopen 100 yards is thans in Nederlandsche duizend verzet moest daarvoor nog maar kort worden. Hardrijden op de schaats en wat wel voor dames, maar hardlopende meergelukkig is daarvoor een beter begrip met zorg die atletieknummers heeft dames geschikt zijn. Inderdaad was een propagandistisch nummer, terwijl bij slingers ten eenenmale ongeschikt is. de Atletiek-unie de afstanden boven verboden, maar de kortere afstanden, sprongdiscuswerpen zijn zeer geslaagde nummers niet eens, dat Nederland de primeur in nationale dameswedstrijden? Dat was in de laatste Amsterdamsche Olympiade. En de Nederlandsche meisjes te danken, dat aan een der eeremasten werd gheschen.

HORDENLOOP. Duidelijk is te zien dat de dames fouten maken: het lichaam is bij allen te veel rechtop.

DISCUSWERPEN kan ook door dames worden beoefend.

SPEERWERPEN. Damesstudenten van de Academie voor Lichamelijke Opvoeding tijdens een klassikale oefening. Pan.-Valks 3, Pan.-v. d. Randen 2, Pan.-archief 4

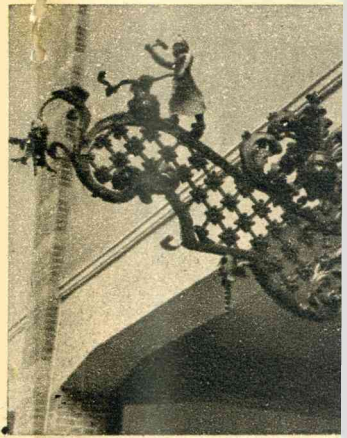
UIT DEN TIJD VAN HET HAN

IJZER in het Rijksmuseum

Wie komt niet onder de bekoering van het eerlijke handwerk op de tentoonstelling van ijzeren voorwerpen, zoowel esmed als gegoten, in het Rijksmuseum te Amsterdam? Bekijk deze sleutels, koffers, kaarsensnuiters, notenkrakers en deurkloppers, met eindeloos geduld — en vooral met liefde — bewerk en laat ons eerlijk zijn, wat kan onze tijd daar tegenover stellen? Wat een vakmansbekwaamheid spreekt uit deze simpele gebruiksvoorwerpen. Zie zoo'n gotischen sleutel met een kerkraam-motief in de greep, een zoogenaamden Venetiaan. Oudere sleutels zijn er ook te zien, te beginnen met de eenvoudige sleutels der Romeinen — de meeste van brons; er zijn er bij, die als vingerring gedragen werden. Daarna kwamen de Gallo-Romaansche sleutels, die niet zooveel anders zijn en tot de twaalfde eeuw in gebruik bleven.

Een staaltje van knap vakmanschap is het kunstige uithangteekken, dat eens een smederij sierde.

Pan.-v. d. Randen

LAURIERGRACHT 23

VERVOLGROMAN DOOR HANS VERHOEVEN

KORTE INHOUD VAN HET VOORAFGAANDE: Een jong zakenman in Johannesburg, Pieter ter Hofstede, interesseert zich sterk voor zijn afstamming. Het is hem bekend, dat een zijner voorvaders een doftig koopmanshuis bezat op de Lauriergracht te Amsterdam. Een besluit komt in hem op, naar Holland te gaan, waar hij ook gaarne de oude steden, de beroemde schilderkunst, enz. wil zien. Na het afscheid van zijn kennissen, mevrouw Schoeman en haar dochter Sannie, die hem gaarne mag, reist hij af. Op de boot naar Genua ontmoet hij o.a. „oom Klaas”, een vertegenwoordiger van een distilleerderij uit Schiedam.

Pieter meende, dat een lichte buiging op zijn plaats was en ging zitten. De „jongelui” waren voor het meereendeel de vijftig al gepasseerd en toen hij hen beter leerde kennen, verbaasde hij zich eens te meer over de relaties van oom Klaas. Zijn nieuwe tafelenooten waren in volgorde van voorstelling bestuursambtenaar, mijningenieur, bankier (op thuisreis van vacantie), suikerplanter en dokter, stuk voor stuk gezeten burgers, die er zoo min aan zouden denken het den jongen man onaangenaam te maken als den kellner een dubbeltje te kort te doen.

toestanden, die hem weliswaar vreemd waren en waarin hij zichzelf niet zag of verplaatst kon zien, doch die hem om het bizarre ongewoon bekoorden. Zoals oom Klaas een type was, had hij typen ontmoet, zijn oordeel, veelal luchtig gegeven, was dikwijls onbarmhartig juist en scherp en zijn goedhartigheid teekende zich in elk gesprek af.

Pieter genoot van den vlotten toon der gesprekken, waaraan hij in den beginne slechts weinig deelnam, welke bescheidenheid een merkbaar gunstigen indruk op het gezelschap maakte.

Iedereen verdreef van hem opmerkingen en handelingen, die, als zij van anderen waren gekomen, een koud negeeren gedurende de geheele reis tot gevolg zouden hebben gehad. Een merkwaardig voorbeeld hiervan ondervond Pieter.

De kapitein, die aan zijn speciale tafel enkele passagiers onderhield, gaf ten slotte door op te staan het teken, dat de lunch officieel was geëindigd. Het zien van de imposante figuur, die in zijn uniform gegoten leek, bracht oom Klaas op het idee. Hij grinnikte.

„Wat voer je nou weer uit? Wat beteekenen die krabbers? Studeer je Grieksch?” „Dat zijn gotische letters,” expliceerde Pieter bedaard. „Zooals u weet zit ik veel in oude geschriften te snuffelen en daarvoor is het noodzakelijk die letterteekens te kennen.”

„Hebben jullie gehoord hoe ze den Ouwe te pakken hebben gehad?” vroeg hij. Zijn glinsterende oogjes gingen den kring rond en toen niemand antwoordde, vervolgde hij: „Jullie weten, dat hij op zijn morgeninspectie geen plekje overslaat, niets ontgaat hem. Alles moet blinkend gepoetst zijn, nergens mag een stofje liggen, enfin, hij is nog erger dan de zindelijkste huisvrouw. Moet je hooren...” — hij verknederde zich al bij voorbaat op de pointe van zijn verhaal en schoof dichter over de tafel heen — „een tijdje geleden, op de uitreis, ik was toen ook aan boord, was de vinger van zijn handschoen vuil geworden, toen hij er mee over een bibliotheekkast had gestreken. Kwaad natuurlijk en wat doet ie? Hij legt een vijflirestuk op de kast, ter verdere controle of ze daar wel ooit stof afnemen. Den volgenden morgen is zijn eerste gang naar de bibliotheek, weer strijkt hij met zijn vinger over den rand van de kast en hij vindt... twee lire en een briefje: Dank voor de attentie, neem ook een borrel op mijn gezondheid!”

„De houding van oom Klaas stelde hem eenigzins teleur. Hij haalde zijn schouders op en gaf het boekje terug. Om zijn mond lag een minachtende trek.

„O, de Ouwe is in zijn hart een beste knaap. Hij had voldoende gevoel voor humor om het verhaal zelf aan tafel te vertellen.”

„Smaken verschillen,” zei hij met een handbeweging, alsof hij iets onaangenaams opzij zette. „Ik weet wat beters voor je te doen. Stop dat ding nou in je binnenzak en ga in de bar iets gebruiken, voor oom Klaas, zeg je maar. Dan kunnen wij hier even rustig een paar zaken afdandelen.”

„En hoe liep het af?” informeerde Pieter ten slotte.

„O, de Ouwe is in zijn hart een beste knaap. Hij had voldoende gevoel voor humor om het verhaal zelf aan tafel te vertellen.”

„O, de Ouwe is in zijn hart een beste knaap. Hij had voldoende gevoel voor humor om het verhaal zelf aan tafel te vertellen.”

„O, de Ouwe is in zijn hart een beste knaap. Hij had voldoende gevoel voor humor om het verhaal zelf aan tafel te vertellen.”

„O, de Ouwe is in zijn hart een beste knaap. Hij had voldoende gevoel voor humor om het verhaal zelf aan tafel te vertellen.”

„O, de Ouwe is in zijn hart een beste knaap. Hij had voldoende gevoel voor humor om het verhaal zelf aan tafel te vertellen.”

„O, de Ouwe is in zijn hart een beste knaap. Hij had voldoende gevoel voor humor om het verhaal zelf aan tafel te vertellen.”

„O, de Ouwe is in zijn hart een beste knaap. Hij had voldoende gevoel voor humor om het verhaal zelf aan tafel te vertellen.”

„O, de Ouwe is in zijn hart een beste knaap. Hij had voldoende gevoel voor humor om het verhaal zelf aan tafel te vertellen.”

„O, de Ouwe is in zijn hart een beste knaap. Hij had voldoende gevoel voor humor om het verhaal zelf aan tafel te vertellen.”

„O, de Ouwe is in zijn hart een beste knaap. Hij had voldoende gevoel voor humor om het verhaal zelf aan tafel te vertellen.”

het moment te zien, waarop de 4 x 100 meter estafette.

DISCUSWERPEN. Het lichaam in elkaar gedraaid om een maximale prestatie te krijgen.

SPRINGEN. Geheel boven een hoogspringer, zooals we dien op onze atletiekvelden in actie kunnen zien. Daaronder de sprong, zooals hij gemaakt moet worden: vrijwel liggend, het zwaartepunt zoo min mogelijk omhoog gebracht, gaat de atleet over de lat. Geheel onder een ver-springer, die kennelijk last heeft met zijn balans.

tegenwoordig. Men beseft het mechanisch onmogelijk te maken dat de bewegingen om zich aan de lucht te zetten, maar uitgedede balans te verkrijgen, ng voor een zoo gunstig indruk in den zandbak n minstens een halven et laatste moment een armen. U begrijpt, dat ereischt. Het is natuur-springers in volle vaart omen om daarvandaan as wordt de goede aan- uw opgemeten, en met le springer dan, dat hij bedenkt, dat de atleet kheid van wind mee of en of door den regen kleinen indruk dat het pringen toch wel zeer le allerbesten hoort! e atletiek is het speer- 2.60 m lang. De laatste mer ongelofelijk. Nog nmogelijk ooit de 70 m d al zeer aanzienlijk er gekomen, doordat men om de speer geleidelijk mogelijk is bij groote er het belang van een er moet het eerst den drecht op de afzetplaats is voor den werper een

het stokje gebeurt zonder tijdverlies. Hiervoor heeft bij alle estafettes iedere looper 20 m beschikbaar. De looper, die het stokje nog moet krijgen, gaat voor aan die 20 meter-ruimte staan, en loopt zoo snel mogelijk weg, als zijn voorganger dicht bij hem is gekomen. Deze laatste, die dan al lang op topsnelheid is, zal geleidelijk inloopen, en dicht bij het einde van de 20 m het stokje kunnen overgeven. Dat moment van wegloopen wordt op den centimeter nauwkeurig beoefend, en zelfs dan komen nog heel dikwijls minder geslaagde wisselpunten voor. Wist u, dat onze nationale heerenploeg het wereldrecord 4 x 100 m een oogenblikje heeft bezeten? Dat was op de Olympische spelen te Parijs, waar we een prachtige estafetteploeg voor hadden afgevaardigd. Dienzelfden dag raakten we echter het record alweer kwijt.

Ook door dames wordt atletiek thans veel beoefend. En met welk succes! Juist deze weken verbeterde Fanny Blankers-Koen het wereldrecord 100 m hardloopen, en ook de 4 x 100 yards is thans in Nederlandsche dameshanden! Hoeveel verzet moest daarvoor nog maar kort geleden overwonnen worden. Hardrijden op de schaats en watersport, dat ging nog wel voor dames, maar hardlopende meisjes, nee, dat was te erg! Gelukkig is daarvoor een beter begrip gerezen, vooral nu men met zorg die atletieknummers heeft uitgekozen, die voor dames geschikt zijn. Inderdaad was de 800 m een minder propagandistisch nummer, terwijl bijvoorbeeld ook kogelslingeren ten eenenmale ongeschikt is. Tegenwoordig heeft de Atletiek-unie de afstanden boven 200 m voor dames verboden, maar de kortere afstanden, springnummers, speer- en discuswerpen zijn zeer geslaagde nummers. Misschien weet u niet eens, dat Nederland de primeur had van groote internationale dameswedstrijden? Dat was in 1923 op onze onvergetelijke Amsterdamsche Olympiade. En het was aan een van de Nederlandsche meisjes te danken, dat toen onze driekleur aan een der eeremasten werd geheschen.

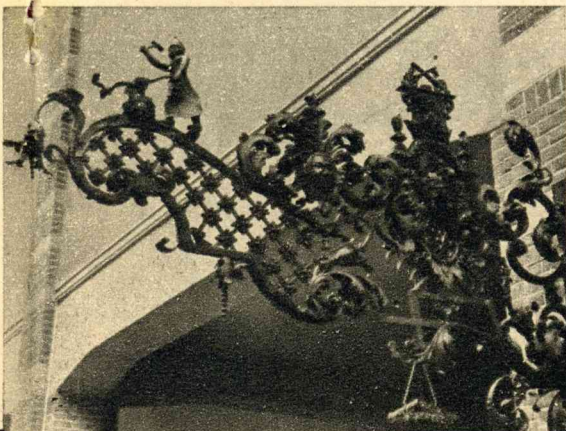
JULES KAMMEIJER

UIT DEN TIJD VAN HET HANDWERK:

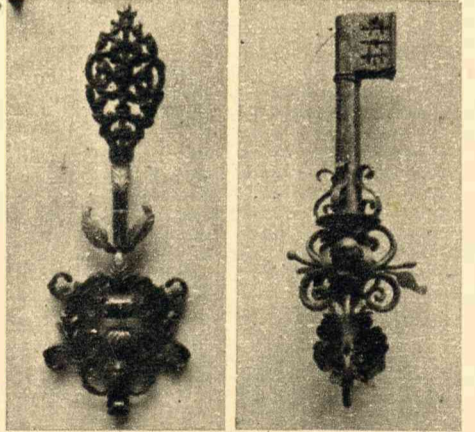
IJZER in het Rijksmuseum

Wie komt niet onder de beking van het eerlijke handwerk op de tentoonstelling van ijzeren voorwerpen, zoowel esmeed als gegoten, in het Rijksmuseum te Amsterdam? Bekijk deze sleutels, koffers, kaarsen-snuitsers, notenkraakers en deurkloppers, met eindeloos geduld — en vooral met liefde — bewerkt en laat ons eerlijk zijn, wat kan onze tijd daar tegenover stellen? Wat een vakmanschap! Wat een ambacht! Uit deze simpele gebruiksvoorwerpen. Zie zoo'n gotischen sleutel met een kerkraam-motief in de greep, een zoogenaamden Venetiaan. Oudere sleutels zijn er ook te zien, te beginnen met de eenvoudige sleutels der Romeinen — de meeste van brons; er zijn er bij, die als vingerring gedragen werden. Daarna kwamen de Gallo-Romaansche sleutels, die niet zooveel anders zijn en tot de twaalfde eeuw in gebruik bleven.

En steeds meer sleutels ziet men in de vitrines, gotische en rijk bewerkte uit den renaissance-tijd. Daarnaast liggen allerlei gebruiksvoorwerpen, tot tabaksdoozen toe, en dan ziet men haardplaten, ijzeren kisten, kaarsenhouders, sloten en alles even fraai bewerkt. Zie de kist, die tot den inventaris van het fort te Hoek van Holland behoorde. De ijzervreters uit de Gouden Eeuw hebben er hun archiefstukken in opgeborgen en het was waarlijk geen siergebruik, maar toeh, wat een moeite hebben die oude smeden zich gegeven. Er is in onzen tijd een tendens van bezinning waar te nemen, ook waar het de herleving van de oude ambachtskunst betreft. Als de smeden willen zien hoe het voorgeslacht het mooie ambacht beoefende, dan kunnen zij op deze expositie hun hart ophalen.

Een staaltje van knap vakmanschap is het kunstige uithangteken, dat eens een smederij sierde. Pan.-v. d. Randen

Een drietal fraaie werkstukken in het Rijksmuseum te Amsterdam. Boven: een deurklopper uit de zeventiende eeuw en een sleutel, die eens als uithangteken diende. Daaronder een rijk bewerkte Hollandsch deurslot, gedateerd 1615.

VERVOLG OP BLADZIJDE 7

Nu de vrouw het niet meer zoeken kan in nieuwe kleeren, stijgt haar belangstelling voor het eigen uiterlijk en dus ook voor haar kapsel. De kappers hebben het dan ook meer dan druk tegenwoordig, waarbij personeelschaarste en het feit dat zooveel tegenwoordig sukkelen met slap en futloos haar, dat geen krul houdt, natuurlijk ook een woordje meespreken. En onlogisch genoeg houdt Vrouw Mode weer heelemaal geen rekening met de omstandigheden en zijn de kapsels ingewikkelder dan ooit. Nog slechts het jonge meisje kan volstaan met 's ochtends enkel een kam door haar lokken te halen. Een groot voordeel is echter dat er thans zoóveel verscheidenheid is, dat zelfs de vrouw, die niet den moed en goeden smaak heeft om van de gangbare haardracht af te wijken indien haar type dat eischt, op het oogenblik ook onder de moderne kapsels iets kan vinden dat haar staat. Ofschon het voorhoofd meestal nog vrijgelaten wordt, zien we zoo hier en daar toch weer dertels lokjes en zelfs gedeeltelijken pony, hetgeen menig gezicht vrouwelijker en zachter maakt, zij het

dan over het algemeen ook minder intelligent. De geweldige voorliefde voor coquette kleine strikjes in het kapsel, die Parijs thans vertoont, is nog niet tot hier doorgedrongen, zij het dan ook dat een enkele kapper er mee werkt zooals voor feestelijke gelegenheden met bloempjes, hetgeen onze eerste foto laat zien. Het tweede kapsel bewijst, dat men thans tracht rekening te houden met het type en men zou moeilijk een betere omlijsting voor dit meditatieve kopje kunnen vinden dan hier gewrocht werd. Ten slotte willen we nog even terugkomen op het feit, dat er op het oogenblik zooveel met slap en onwillig haar sukkelen. Zoowel de veranderde voeding als zenuwen schijnen hier een groote rol te spelen. Deskundige behandeling, die er in hoofdzaak op gebaseerd is den bloedsomloop te stimuleeren zoowel door massage als bestraling met hoogtezon, verricht vaak wonderen. Zelf kan men verbetering brengen door geregeld intensief te borstelen in de richting van de kruin, terwijl het zonder hoed loopen eveneens bevorderlijk is voor een goeden haargroei.

GROOTE PORTIES

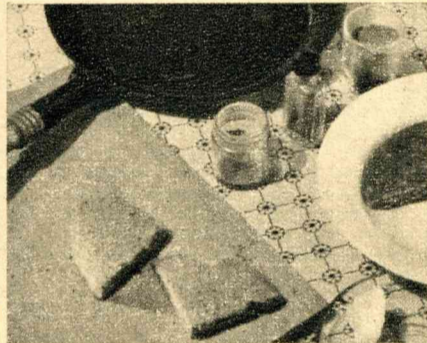
van weinig vleesch

GEHAKT (4 personen)

140 gram gehakt, 50 gram gortmout, $\frac{3}{4}$ dl water, 200 gram aardappelen, peper, zout, een stukje ui, nootmuskaat, boter of vet, een scheutje tomatenketchup.

Week de gortmout gedurende enkele uren in het water. Kook de dun geschilde en gewaschen aardappelen met weinig water en zout gaar, laat ze opdrogen en maak ze met een vork fijn. Meng er het gehakt, de gortmout, de kruiden en den geraspten ui doorheen. Vorm van dit mengsel vier ballen, wentel ze door paneermeel. Smelt een stukje vet of boter in een braadpan, braad het gehakt in plm. 20 minuten bruin en gaar. Maak de jus af met een lepel gebruieneerd eiwitpoeder, tomatenketchup en water.

PIKANTE PUNTEN (4 personen)

120 gram gehakt, een stukje vet of boter, $\frac{1}{2}$ ui, een theelepel paprika, een theelepel kerrie of surrogaat er van, een mespunt kruidnagel, een mespunt nootmuskaat, $1\frac{1}{2}$ dl bouillon van beentjes getrokken, 30 gram bloem of gemengd meel, paneermeel.

Smelt het vet of de boter, fruit hierin een gesnipperden ui en de kruiden. Voeg het vleesch er bij en laat het onder voortdurend omwerken met een vork 5 minuten smoren. Voeg dan den bouillon toe. Breng het mengsel aan de kook. Laat de massa in plm. 15 minuten gaar worden. Maak de bloem of het gemengd meel met een beetje koud water aan tot een papje, giet dit onder roeren bij de kokende massa. Laat het geheel nog 5 minuten doorkoken. Giet alles uit op een bord, dat van te voren met koud water is ongespoeld. Laat de massa koud worden, snijd haar na bekoeling in punten. Wentel deze door paneermeel en bak ze in een koekenpan aan beide zijden bruin.

LEVERKOEKJES (4 personen)

125 gram leverworst, 50 gram bloem of gemengd meel, 1 dl bouillon van beentjes getrokken, zout, peper, vet of boter.

Maak de leverworst met een vork fijn, roer er de bloem of het gemengd meel doorheen. Giet er onder roeren den bouillon bij, zoodat een glad beslag verkregen wordt. Maak het op smaak met peper en zout. Smelt een stukje vet of boter in een koekenpan, leg op verschillende plaatsen een lepel van het beslag, strijk het met een mes een beetje uit. Laat de koekjes in plm. 5 minuten aan beide zijden bruin en gaar bakken. Dien ze op een verwarmden schotel op. Pan-studio

Der vrouwen schoonste tooi

Kapsels Dameskappersgroep Marcel Amsterdam. Foto's Pan-v. d. Randen

AFDANKERTJES VAN VORIG JAAR!

Ofschon er slechts weinig kans zal zijn onze garderobe te verrijken met een „nieuwe“ creatie, verlangen we tóch, als echte vrouwen, naar iets anders dan datgene wat we vorig jaar zooveel gedragen hebben. Bovendien zijn sommige van onze jurken dusdanig versleten, dat verandering niet alleen als een gril, maar ook als noodzaak beschouwd kan worden. Het Patronenkantoor „Panora“ heeft ook nu weer een aardige collectie patronen voorradig, die uitstekend voor dit doel te gebruiken zijn. Bij het ontwerpen van deze modellen is er hoofdzakelijk op gelet, dat verschillende soorten stof in één jurk verwerkt kunnen worden. Een groot voordeel hiervan is, dat we met behulp van enkele kleine lapjes stof de jurken, die tot afdanken waren gedoemd, weer in eere kunnen herstellen!

Hierbij ziet u enkele aardige ontwerpen afgebeeld, waarvan de patronen bij „Panora“ te bestellen zijn (zie berichtje).

Model A kunnen we uitstekend gebruiken voor een jurkje, waarvan het bovenstuk versleten is. Voor-, rugstuk en mouwen zijn van genopte stof. De hals is afgewerkt met kraag en revers. Van de taille tot aan het genopte gedeelte wordt het voorpand gesloten met knopen en knoopsgaten. Heel aardig is de rok, waarvan de voorbaan met ruimte aan de taille is gezet. In de beide naden bevinden zich zakken, die met patten van genopte stof versierd zijn.

Voor model B hebben we iets meer stof nodig. Het bovenstuk is van gebloemde of genopte zijde, waarin een vest wordt genaaid dat met knoopjes midden-voor sluit. De rok is met een weinig ruimte aan de taille gezet. Op dit rokje bevinden zich zakken, die met een bies in dezelfde stof als het bovenstuk zijn afgewerkt. Ook in het bovenstukje kunnen we, desgewenscht, zakjes naaien.

BERICHTJE: De bestellingen van bijgaande patronen, die in de maten 40, 42, 44 en 46 verkrijgbaar zijn, kunnen als volgt geschieden: door bemiddeling van uw bezorger, door girostorting of door toezending van het bedrag per postwissel. De prijs van de jurkjes bedraagt 37 ct., dit bedrag wordt verhoogd met 5 ct. portokosten. Gelieve bij bestelling duidelijk de letter van het verlangde model en de gewenschte maat aan te geven.

Patronenkantoor „Panora“, Nassaulaan 51, Haarlem. Postgiro 293631. Ook verkrijgbaar bij onze verschillende kantoren.

Teek. Toon Rammelt

GOEDE RAAD IS NIET DUUR

Alle correspondentie betreffende deze rubriek, voorzien van het motto „Goede raad is niet duur“ en met een ingesloten postzegel van 7½ cent, te richten aan ons hoofdkantoor, Nassaulaan 51, Haarlem, of een onzer bijkantoren.

BLOEMBOLLEN.

„In mijn tuintje heb ik wat bloembollen, de bloemen zijn er af, wat moet ik thans doen met de bollen, die in den grond zitten?“ zoo vraagt mevrouw v. d. H. te Rotterdam. Wanneer het u er om te doen is de bollen in uw tuin over te houden, moet u ze na den bloei laten afsterven. De bladeren moeten immers zorgen, dat weer zooveel mogelijk reservevoedsel naar de bollen komt, want deze zijn nu, vlak na den bloei, uitgeput.

Vele liefhebbers vinden het vervelend zoo lang naar dat afstervende blad te kijken en ze halen de bollen na den bloei uit den tuin en zetten er wat anders neer. Desgewenscht kunt u ze er met blad en al uithalen en ergens „in-kruilen“ of een plekje achteraf geven. De beste methode blijft echter, ze ter plaatse geheel te laten afsterven.

SCHAPEVACHT.

De geel geworden schapevacht kan mevrouw E. v. W. te Utrecht weer wit krijgen, door de bovenste laag van de vacht voorzichtig nat te maken met waterstofsperoxyde 3%. Hieraan kunt u een scheutje ammoniak toevoegen. Daarna legt u de vacht buiten (zoo mogelijk in de zon) te drogen. Wanneer ze geheel droog is, zult u bemerken, dat de haren weer mooi wit zijn geworden.

HET OVERHOUDEN VAN DE CYCLAMEN

gaat als volgt: Van einde Mei af de potten naar buiten brengen. Vóór dien tijd 3-5 weken rust geven, waarin niet wordt gegoten en gevoed, zoodat de bladeren alle afsterven. Tot aan dien rusttijd laten we de plant, na den bloei dus, gewoon dóórgroeien. Zooveel mogelijk reservevoedsel gaat er dan naar den knol toe. Vóór de verhuizing naar den tuin moet u verpotten in vruchtbaaren bloemistengrond. Buiten wordt de plant met pot en al ingegraven op een lichte, niet-zonnige plaats. Des zomers de plant niet vergeten! Steeds gieten bij droogte en om de veertien dagen voeden. Liefst dagelijks sproeien! Voordat de koude nachten weer komen, gaat de plant naar binnen in een koele, vorstvrije kamer, goed in het licht. Sproeien tot de knoppen te zien zijn, steeds met lauw-warm water. In de koele omgeving neemt de plant niet zooveel water op; daarom warm water op den schotel geven en het overtollige, niet opgenomen water weggoeien.

VERVOLG VAN BLADZIJDE 5

zoozeer zal zijn gedaald, dat ook de hoogere prijs het aanboren van armere goudhoudende gesteenten loonend zal maken. Johannesburg zal blijven bestaan en blijven groeien, daarvan ben ik overtuigd!"

Oom Klaas had de enthousiaste peroratie glimlachend aangehoord.

"t Goud kon z'n waarde in de wereld wel eens verliezen," meende hij. "En dan is het met Johannesburg gedaan, al zit er nog voor duizenden tonnen van het edele metaal in den grond!"

Onderwijl drongen de lokkende klanken van een tango tot de mannen door. Een gedeelte van het sloependek was ingeruimd tot danszaal. Kleurige schijnwerpers wriemelden hun stralen dooreen en in een hoekje, tusschen twee gappende luchtzoekers, zat het orkestje.

"Heb je geen lust mee te doen?"

Als een flits kreeg Pieter een visioen van een blond meisje, dat, door bewonderaars omringd, vroolijk lachte en flirtte. Dit was het leven van Sannie. Hij weerde de opmerking van zijn buurman evenwel met een bruusk gebaar af.

"Ik voel me hier het best op mijn gemak," antwoordde hij. "Waarom zou ik aan boord anders zijn dan thuis? Ik vind het prettig met u te praten en als ik u niet al te zeer verveel, zou ik het daar het liefst bij laten."

Oom Klaas keek hem van ter zijde aan. Er kwam een vage verwondering in zijn oogen, terwijl hij zich afvroeg of Ter Hofstede, die er toch vlot genoeg uitzag, geen enkele andere ambitie had dan zijn droge liefhebberijen, waarover hij zoo geestdriftig kon praten.

Een lage, heesche stem, zacht begeleid door piano en slagwerk, zong het refrain van een populair dansliedje. De handelsreiziger tikte de maat met zijn vreemd geschoeiden voet mee. "Voor dat vermaak heb ik nooit warm kunnen lopen," verbrak Pieter plotseling de stilte tusschen hen beiden, terwijl hij zich vertrouwelijk naar zijn metgezel toeboog. "Het is allemaal zoo'n leeg gedoe..."

De oude heer glimlachte fijntjes, geteent zijn buurman door de ingetreden duisternis ontging. "Daar is wat van aan," erkende hij, "hoevel, als men maat weet te houden, kan er volgens mij toch geen kwaad in steken. Trouwens, ook als het wordt overdreven, vind ik het zoo verschrikkelijk niet. Ik heb het ook gedaan en ben ik geen voorbeeldig mensch geworden? Dat komt later vanzelf in orde. Maar goed, dat laatste is een punt, waarover men kan discussiëren..." Hij deed een diepen haal aan zijn sigaret en vervolgde: "Veronderstel eens, dat je een meisje ontmoet, dat je aardig vindt en waarmee je omgang krijgt en dat veronderstelde meisje houdt er van zoo nu en dan te gaan dansen. Zou je dan niet mee willen doen? Als de romantiek je eenmaal heeft aangeraakt, dan weet ik nog zoo net niet wat je doet."

"Mogelijk," zei de jonge man twijfelend. Hij richtte zich op en slenterde een paar stappen weg; het gloeiende puntje van zijn sigaret lichtte in het donker op. Terugkeerend begon hij te spreken en het leek, alsof zijn woorden voor niemand speciaal bedoeld waren.

"Zoo'n meisje kan ik me in de verste verte nog niet voorstellen. Ik geloof niet, dat ik een man ben, waarvan een goed huisvader kan worden gemaakt. Niet dat ik tegen de verantwoordelijkheid opzie of dat ik wil meedoen aan dat geklets van sommigen over de heerlijke vrijheid, die dan verloren gaat, maar ik voel toch, dat ik er niet op de juiste wijze tegenover sta. Ik heb niet het minste verlangen een meisje te hebben en te trouwen."

"Zoo heb ik er meer gehoord," opperde oom Klaas droog, blijkbaar sprekend uit eigen ervaring. "Ik wil me niet aan voorspellingen wagen, maar ik ben er van overtuigd, dat je, net als alle anderen voor je, hals-over-kop in het net vliegt, zoodra je de ware Jacoba leert kennen. Ik hoop, dat er nog eens gelegenheid zal zijn je aan ons gesprek van vanavond te herinneren. Wie weet wat je in Amsterdam nog overkomt." Hij stond even peinzend in het water te kijken, er gingen stellig bijzondere gedachten in hem om. Dan ging hij abrupt voort: "Tja, Amsterdam, wat een stad! Je zult er van opkijken, nee! Ik ken er een kroeg op het Rembrandtsplein, waar ik in mijn goeien tijd ettelijke malen ben uitgesmeten. Ik zal je eerstdaags eens een lijstje met adressen geven: de Milano-bar, de Drie Duifjes, de Ambrosiana. Tjongejonge, wat heb ik daar een schik gehad. Maar nu ga ik naar beneden, ik heb beloofd nog een robbertje te komen brengen. Jij blijft zeker nog hier?" Met een zwaai gooide hij het sigarettenstompje in zee. Het beschreef een kleinen lichtboog, welke eensklaps verdween. "Wel te rusten."

Hij kon het antwoord op zijn laatste vraag wel raden, de jonge man was zeker vanavond niet in de stemming om naar vier luidruchtige kaartspelers te zitten kijken.

Zij scheidden met een stevigen handdruk. Pieter bleef nog een half uurtje aan dek en dacht na over de woorden van oom Klaas. Een kerel, vond hij, iemand met wien je kon praten. En achteraf viel hem in hoe gemakkelijk hij in diens bijzijn tot vertrouwelijke mededeelingen geneigd was. Hij had vanavond een openhartiger gesprek gevoerd dan ooit te voren. Het probleem van zijn levenshouding, dat hij na Sannie's kus

had overdacht en waarvoor hij de juiste oplossing meende te hebben gevonden, benauwde hem meer dan ooit, moest hij concluderen.

Ten minste één gevolg van Pieter's omgang met andere menschen dan die tot zijn dagelijksch kringetje behoorden was het gedeeltelijk verdwijnen van zijn eenzelvigheid. Gemakkelijk aansluiten deed hij zich weliswaar nog niet en het was nooit het jeugdige deel van de passagiers, waarmee hij verstrooiing zocht. Behalve zijn tafelgenooten leerde hij nog een paar jonge echtparen kennen, die hem in hun midden opnamen, met wie hij de bioscoopvoorstellingen en concerten bijwoonde en die hem inwijdden in de geheimen van tafeltennis en shuffle-board. En als hij eenmaal op zijn gemak was gesteld, kon hij vrij vlot meedoen. Hij mocht dan al wat stijf en conventioneel zijn, harkerig was hij niet in het minst, en als hij in flanelen broek en op tennisschoenen achter de tafel heen en weer sprong en de celluloid balletjes handig op de uiterste punten van het terrein van een tegenstander mikte, vond menig meisje, dat de gebruide, jongensachtige kop boven het witte shirt er interessant genoeg uitzag. Zonder dat hij dus 'n populaire figuur aan boord werd — de danszaal, bijvoorbeeld, vermeed bij angstvallig en juist daar ontstaat een belangrijk deel der populariteit bij de moderne jeugd — kon toch lang niet worden gezegd, dat hij een buitenbeentje was.

Slechts éénmaal betreurde hij het niet van harte te kunnen meedansen. Na een prachtige dag in de Middellandsche Zee, waar de dolfijnen als jolige kinderen in 't blauwe water buitelden, was de laatste avond aan boord aangebroken. Hij had te voren groote verhalen over die bijzondere gelegenheden van oom Klaas moeten aanhooren: de laatste avond. Dat betekende het captain's dinner in groot gala, besloten door een gemaskerd bal.

De zaal was smaakvol versierd en er was een intiem aandoende kaarsverlichting, waarin de avondkleding der passagiers op haar voordeeligst uitkwam. Pieter had zich, zoo min als zijn tafelgenooten, voorbereid op 'n verkleedpartij en hij vergenoegde zich met van een hoekje uit de bonte menigte gade te slaan. Het uitstekende scheepssorkest speelde als nooit te voren en toen hij den stampvollen dansvloer overzag, voelde hij zich onwillekeurig teleurgesteld over de passieve rol, die hij moest vervullen.

Oom Klaas was op zijn best en zorgde er voor, dat ook de niet-dansers hun deel aan het vermaak kregen. Het komende uiteenstuiven der reizigers naar alle windstreken herinnerde hem aan een komisch voorval na de binnenkomst van een boot in IJmuiden.

Het gebeurde in de eerste na-oorlogsjaren, toen er een hausse was in visch. Oom Klaas was toenmaals „iets" — hij liet in het midden wat het was — aan den vischafslag te IJmuiden en hij kon derhalve weten welke fabelachtige besommingen er werden gemaakt. De bemanningen van de trawlers wisten met hun geld geen raad, zij ontvingen hun gage en aandeel in de opbrengst met gelijkmatige onverschilligheid, of het nu honderd of duizend gulden was. Sommigen kwamen na een reis op kantoor en lieten den boekhouder het geld in hun pet storten, natellen was te omslachtig en — veel of weinig — het was toch na een paar dagen op.

Op een stormachtigen avond wilde de equipage van een juist binnengelopen trawler op de snelste wijze naar Haarlem om daar uit hun met bankbiljetten volgepropte broekzakken in den kortst mogelijken tijd zooveel mogelijk ballast te loozen. De eerstvolgende trein zou over drie kwartier vertrekken, dat duurde den mannen te lang. Een garage dus opgebeld. Geen auto beschikbaar. Nogmaals zonder succes geprobeerd, daarna alle adressen systematisch afgevraagd. Nergens een wagen te krijgen. Juist waren zij besloten, dan maar naar het station te sukkelen, toen, achter elkaar, drie imposante auto's aan den havenkant, bij hun schuit, voorreden. Een hoeraatje eerst, daarna verwondering. Wie had die wagens besteld? Men keek den kring rond... niemand. De kok mischien? Hij was nog even aan boord achtergebleven, moest zich wat opknappen, had hij gezegd.

Terwijl zij nog stonden te overleggen, kwam de kok eveneens aan boord. Hij had zich inderdaad wat opgeknaapt en was „gehuld in boldoer en wandelstok". Zij bezonnen hem op de schouders te kloppen en hem te danken voor zijn attentie drie wagens te laten komen, en omdat hij werkelijk zoo als heer tusschen hen in stond, was er al een grappenmaker vooruitgeloopen om de deur van den eersten auto voor hem te openen, toen hij droogjes opmerkte:

"Ik hoop niet, dat het een groote teleurstelling voor jullie is, jongens. Deze drie auto's zijn voor mij," en hij deponeerde in den eersten zijn hoed, in den tweeden zijn wandelstok en in den derden zichzelf, waarna hij, als een vorst wuivend, vertrok.

Oom Klaas had het verhaal niet alleen verteld, maar ook gespeeld, en langzamerhand had zich een groote groep van Nederlandsch sprekende passagiers om hem verzameld. Hij oogste een daverend applaus en toen hij ging zitten ontdekte hij tot zijn voldoening, dat er vier borrels op hem stonden te wachten. Daarmee wist hij zoo snel raad, dat het applaus weer oplaterde.

WORDT VERVOLGD

AGFA FOTO Agfa

Op reis wordt, door de veranderde levenswijze, de spijsvertering dikwijls verstoord. Misselijkheid, hoofden en rugpijnen zijn hiervan het gevolg. De mooiste tocht wordt tot een kwelling. Daarom moogt U niet vergeten, het goede laxeermiddel Darmol mee te nemen. Het zal U zeker helpen. Darmol is bij uitstek geschikt voor op reis. Het kan zoo ingenomen worden en smaakt uitstekend. Geen pillen slikken of bittere zouten innemen. Verkrijgb. bij Apoth. of Drogist à 46 cts.

DARMOL het beproefde laxeermiddel Imp. J. W. Lahmann, Singel 44, Amsterdam

Een wereldberoemd merk TROPON sinds 1897 het symbool van waardevolle geneesmiddelen en specialite'ten TROPONWERKE · KÖLN · MULHEIM

Ovaaljes helpen U bij reumatiek, ischias, pijnen en scheuten in ledematen en gewrichten, bij spit, griep, verkoudheid en zenuw- of hoofdpijnen. Let op de naam „Ovaaljes" en prijs op de verpakking 20 tabletten slechts 60 cts. In alle apotheken en drogisterijen verkrijgbaar. Laat ons ook Uw ervaringen weten! Sanita-Agentschap - Nassaukade 373, Amsterdam.

HOE OVERTOLLIG HAAR VEILIG KAN WORDEN VERWIJDERD! De dermatologie heeft een schitterende ontdekking gedaan, welke geluk en schoonheid zal teruggeven aan de vrouw, wier levensvreugde wordt vergald door overbeharig. Ik zal U met deze nieuwe methode GRATIS bekend maken; stel U slechts omgaand met mijn Afd. 82 in verbinding. Mijn behandeling verwoert het overvullige haar met den wortel. Het geschiedt veilig en het veroorzaakt absoluut geen pijn. Beter methode dan deze bestaat er niet. Vraagt nog heden nadere inlichtingen, onder bijvoeging van 20 cts. aan postzegels, aan PARFUMERIE MURIEL MAY - AFD. 82 DE CARPENTIERSTRAAT 165 - DEN HAAG

IS ONS DEVIES Als er Hero op het etiket staat bent U zeker van de kwaliteit. Hero weet zijn naam hoog te houden! Jams N.V. HERO CONSERVEN

PRODENT zorgt voor Uw gezondheid! 37 1/2 25 ct.

Waar anderen niezen, beschermen reeds 2 Rheila's meermalen perdag Verkrijgbaar bij Apothekers en Drogisten f.-30en-50

ZENUWKUUR

Waarom loop je des avonds nog zoo laat in 't bosch, Liesje?"
 „Omdat de avondlucht van het bosch de beste zenuwarts is, moeder."
 „Zoo? Dan is die jongeman, die naast je loopt, zeker de assistent van den dokter?"

„Wie is die heer, dien je daar juist groette?"
 „Dat is mijn barbier."
 „Groet je dien dan altijd?"
 „Ja, die heeft me een haargroei-middel verkocht, dat niet helpt, en nu toon ik hem dat iedereen keer als ik hem zie."

„Danst u graag, juf-frouw?"
 „Ik ben er ver zot opl"
 „Waarom neemt u dan geen dansles?"

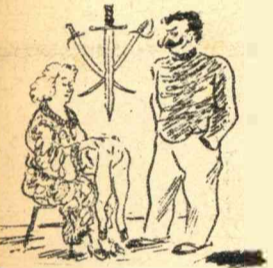
Menig man zou slechter zijn geweest, als hij meer geld gehad had.

Glas, porselein en een reputatie zijn gemakkelijk te breken en nooit meer behoorlijk te repareren.

„Ik heb met den radjah poker gespeeld en alles gewonnen!"

IN DEN SCOUWBURG

Bij het einde van het stuk klappen de toeschouwers heftig uit waardeering voor het gebodene. Van Balem doet daar echter niet aan mee, waarop zijn vrouw hem vraagt:
 „Waarom applaudiseer jij niet?"
 „Klapt er soms iemand als ik overdag gewerkt heb?"

Kinderwijsheid

Moeder, nu weet ik waarom de kuitjes uit het ei komen."
 „Waarom dan, jongen?"
 „Omdat ze bang zijn, dat ze anders worden meegekookt."

AU!

Ik kan in uw gezichten lezen als in een boek," zei de redenaar.
 „Ik weet wat u allen denkt."
 „Waarom doet u dat dan niet?" riep een stem ergens uit de zaal.

Vrouw van den degenslikker: „Je moet die degens niet meer zoo diep steken, Stephan, ik kan je broeken werkelijk niet meer herstellen!"

„U hebt een pijp stukgeschoten!"
 „O, wat jammer! Neemt u me niet kwalijk, ik deed het heusch per ongeluk!"

KRUISWOORDPUZZLE

HORIZONTAAL:

- mededeelingen
- bloem
- roem
- brandstof
- vrucht
- getij
- gevangenis
- voorzetsel
- weefsel
- ondergang
- onvruchtbaar
- dezelfde
- deel van Frankrijk
- Oostindisch eiland
- lichtig verblijf
- lichaamsdeel
- opening
- maanstand
- lichaamsdeel
- lidwoord
- opening
- gebied
- erg
- en dorgelijke
- rijk in Europa
- onaantastbaar
- tijding
- onderricht
- horizon
- muzieknoot
- generaal
- bevestiging
- zonder moed
- lichaamsdeel
- knaagdier
- landbouwwerktuig
- zonder titelvermelding
- tegengeschonk

VERTICAAL:

- maat
- productiviteit
- geestdrift
- schatting
- zangnoot
- poeder
- wapen
- bijwoord
- zwarte
- voordeel
- waarschuer
- bouwmateriaal
- rietsort
- insect
- Turkse titel
- maat
- loop
- woonschip
- schors
- roofdier

OPLOSSING VORIG NUMMER

Anker, moord, nood, ros, Ee, dek, zot, keg, on, mom, made, r, lijnen, pen, r.k., te, eb, re, aal, regel, r, mijl, lek, ja, p, sober, lot, Amor, m, Ball, tel, renet, e, as, bon, lijn, g, boete, nap, om, ld, ll, Ra, nor, emier, r, Iran, ets, ma, erg, zee, leb, re, dar, lade, Sneek, kapel.

Teekeningen: Fr. Plet, Ric et Rac-Deike, Sonddagsnisse-Deike

DAT KLOPTE

Men sprak over de linker- en de rechterhand.
 „Och," zei de linkshandige, „ik kan met mijn linkerhand precies hetzelfde doen, wat u met uw rechterhand doet."
 „Zoo?" luidde de repliek, „probeer dan eens je linkerhand in je rechterbroekzak te steken."

HET onderscheid

Mina, wat zie je er deltig uit," zei de vrouw des huizes tegen de nieuwe MIJ keukenprinses. „Ik geloof niet, dat de menschen nog het onderscheid zullen weten tussehen jou en mij."
 „O ja, mevrouw. Als ik voor hen gekookt heb, bemerken ze het direct."

SPOR
 VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB
 WORDT GEWAARSCHUWD.
 DOOR JANS DIET

